

Oče Ismena

Ker kljub njegovemu razkazovanju pretepaških spretnosti na košarkarskih tekmah še vedno noro rad poslušam Zorana Predina, sem se z veseljem spomnil, da je pred leti podoben incident zagrešil štajerski duhovnik. Mahnil je izraelskega sodnika na rokometni tekmi, kar je pozneje opravičeval z argumentom (seveda butastim), da so rojaki tega po njegovem krivičnega delivca pravice pred dvema tisočletjema ubili njegovega šefa. Čeprav je bil argument butast je, ker v Sloveniji pač nimamo kakšnega Centralnega sveta Judov, možakar za razliko od Predina obveljal za nespornega narodnega junaka. Svoj sloves je še stopnjeval, ko si je z organizacijo modne revije v Božjem hramu prislužil premestitev v tujino. Ni se znašel samo v osrednji oddaji nesporne kraljice malih zaslonov ob koncu tedna, pač pa se je po njem poimenoval celo narodnozabavni ansambel.

Seveda nočem reči, da naj bi z mojim pevskim idolom ravnali enako in mu postavili podoben spomenik. Še manj, da naj duhovniki ne bi zagnano navijali za lokalne športne klube okolij, kjer delujejo. Kot recimo neki priljubljeni redovnik, ki je menda, tako pravijo, dosegel spremembo klubske himne enega velikanov naše prve lige. Toda po drugi strani so lahko takšni posegi lahko že slab znak. Da bo možaka odneslo v populizem, iz katerega se bo le stežka izkopal, kjer bo potem postalo mogoče, da še kak sodnik iz Izraela dobi zaušnico zaradi dva tisoč let starih »zamer«.

Kako bi tudi bilo drugače, ko pa so igre brez meja na prvo žogo že kakšno leto najbolj priljubljeni trend v samem Vatikanu, ki mu bo bližajoča se kanonizacija blaženih Janeza XXIII. in Janeza Pavla II. in s tem posredna razglasitev sedanjega pontifeksa za njunega naravnega dediča gotovo dala še dodaten zagon, kot sem na tem mestu napovedal pred slabim letom dni. In če celo škofje pri nas ob vsej stiski in revii, ki jih je zadela, nimajo boljše zamisli, kot da v postnem pismu vernikom vse upanje v razrešitev težav

položijo v papeža Frančiška in njegovo gradnjo uboge Cerkve za uboge, kakor da bi že sama omemba Frančiškovega imena delovala kot panacea, se ne gre čuditi obujanju nekaterih starih, skoraj smo mislili, že minulih zgodb med nižjo duhovščino. Slednje ne zanima le dušni in telesni blagor navijačev, pač pa nekateri ponovno razglašajo, da mora biti pravi kristjan nič več in nič manj kot revolucionar. Verjamem kajpak, da ima v Bergoglii Argentinini beseda še vedno veliko prvotnega leska. V Sloveniji, ki je doživela revolucijo in dolga desetletja trajajočo oblast zmagovitih revolucionarjev, naj bi bila stvar nekoliko drugačna. Pa ni. Že pred Frančiškom so cerkveni predstavniki tja do najvišjega vrha hiteli s svarjenjem pred razbrzdanim liberalizmom in kapitalizmom ter bili med najglasnejšimi

takrat, ko je bilo treba za izvir vsega zla razglasiti, tako rekoč anatemizirati fantomski neoliberalizem, morda v spregi z vsenavzočo »strankokracijo«, kar koli že to je. Kakor da bi se vsi naštet, pa še kak soroden pojav, dejansko na široko razpasli v vsem svojem sijaju in okužili našo lepo, prej neoskrunjeno podalpsko deželico in njeno kleno, na moč zdravo ljudstvo. Avtorji tovrstnih diagnoz si praviloma zaslužijo dolge aplavze na odprti sceni, za nameček pa obilo medijskega božanja in pozornosti, ki prijata celo še tako skromnemu članu katerega od uboštvinih redov.

Nekako z roko v roki s ponovnim odkritjem revolucije za domačo rabo gre tudi že sedaj občasno prisotno vlačenje iz naftalina rajnkega mariborskega pomožnega škofa in kapitularnega vikarja Grmiča. V razumljivi človekovi želji po gotovosti, da je obstajala neka točka v zgodovini, kjer bi se dalo zaviti drugače

Nekateri ponovno razglašajo, da mora biti pravi kristjan nič več in nič manj kot revolucionar. Verjamem kajpak, da ima v Bergoglii Argentinini beseda še vedno veliko prvotnega leska. V Sloveniji, ki je doživela revolucijo in dolga desetletja trajajočo oblast zmagovitih revolucionarjev, naj bi bila stvar nekoliko drugačna. Pa ni.

in se izogniti katastrofi, poslušamo ljubke povesti, kako pod njegovim umnim vodstvom (do katerega ni prišlo prav zato, ker je bodoči svetniški papež spremenil smer vetra v Vatikanu) mariborska škofija ne bi tako globoko zabredla – ali pa sploh ne bi. Dobro, paliativi so vselej dobrodošli. Ampak takšno govorjenje razkriva hkrati nekaj pomembnega o vnovič prebujeni »revolucionarnosti« slovenskih katoličanov in njihovih pastirjev. Da si za (oddaljeni) zgled postavljajo človeka, ki je navezavo na Cerkev nasploh neprijazen režim privedel tako rekoč do absurda, kaže, da so v resnici prav nič revolucionarni duhovni dediči svojih predhodnikov. Ki so bili na Slovenskem tja od časov Tomaža Hrena pa še globoko v titoizem navajeni, da jih bo iz blata vlekla mogočna mati država. Ob vseh lepih geslih kažejo namreč prav na tiste dejanske ali namišljene nasprotnike, ki jih na sramotilni steber vseskozi privezujejo tudi strukture, ki imajo v teh krajih že dolgo glavino moči in oblasti. Ob vsej medijsko odmevni pobožnosti in naivnosti kot zaščitnima znakoma svojega delovanja slovenski »dobri pastirji« pač zelo dobro vedo, iz čigave moke je moč speči kaj (medijskega in siceršnjega) kruha. Zato je nazadnje ost njihovih puščic po letih zmajevanja z glavo lahko tudi javno zadela političnega igralca, ki že itak velja za kolektivnega bavljava veliko Slovencev. Pa še prave moči nima. Čeprav se jim brez dvoma zdi takšno početje povsem v skladu z vatikanskim Frančiškovim vetrom, ga je nepozabno opisal že eden ključnih slovenskih literarnih junakov, Težrežias Dominka Smoleta, ko je govoril o tebenski princesi Ismeni, češ da je zmeraj glasna in zmerom prva dviga roko, a je po čudnem spletu okoliščin s kralji zmeraj bot. ●

vina SVETI MARTIN *Vipavska dolina*

Vina s Svetega Martina niso nekaj novega, pravkar ustvarjenega. So vina, ki že generacije pripovedujejo zgodbe in ugajajo tistim, ki jim zaupajo. Trudijo se biti po volji telesu, predvsem pa duši. Na trende se ne ozirajo preveč, želijo pa biti svojstvena in odražati lokacijo, kjer so dozorela ... Poskusite jih in zaupali jim boste!

VINA SVETI MARTIN
Vipavska dolina
www.vinasvetimartin.si